Súd:	Krajský súd Trnava
Spisová značka:	11Co/251/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu:	2717205469
Dátum vydania rozhodnutia:	28. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Eva Behranová
ECLI:	ECLI:SK:KSTT:2020:2717205469.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Behranovej a sudcov JUDr. Antona Jačeka a Mgr. Michala Novotného, v spore žalobcu: PEKARr s.r.o., so sídlom Meňhartka 595/2, 909 01 Skalica, IČO: 50 278 835, zastúpený JUDr. Petrom Schmidlom, advokátom so sídlom Záhorácka 11/A, 901 01 Malacky, proti žalovanému: SPRÁVA MESTSKÉHO MAJETKU, s.r.o., so sídlom Nám. Slobody 10, 909 01 Skalica, IČO: 34 140 590, zastúpený JUDr. Júliou Horváthovou, advokátkou so sídlom Potočná 65, 909 01 Skalica, o ochranu dobrého mena a dobrej povesti a náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Skalica č. k. 7Cb/37/2017-222, zo dňa 4. júla 2019, takto

r o z h o d o l :

I. Odvolací súd výrok III. rozsudku súdu prvej inštancie m e n í tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 1.000 eur do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku a vo zvyšku tento výrok potvrdzuje.

II. Výroky IV a V. rozsudku súdu prvej inštancie odvolací súd m e n í tak, že žalobca má nárok na náhradu trov prvoinštančného konania v celom rozsahu.

III. Žalobca m á n á r o k na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Rozsudkom napadnutým odvolaním súd prvej inštancie výrokom I. zastavil konanie v časti 40.000 eur. Výrokom II. uložil žalovanému povinnosť ospravedlniť sa v lehote 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku v denníku Nový Čas a v televízii Markíza zverejnením alebo prečítaním nasledovného textu: „ Dňa 4.3.2017 naša spoločnosť Správa mestského majetku s.r.o., v Skalici ako správca cintorína v Skalici nepravdivo informoval o chybách pohrebnej služby PEKARr s.r.o. v Skalici pri pohrebe nebohej E. V. dňa X.X.XXXX na cintoríne v T., ktorých sa táto pohrebná služba nedopustila. Za uvedené sa spoločnosť PEKARr s.r.o ospravedlňujeme.“. Výrokom III. vo zvyšku žalobu zamietol. Výrokom IV. priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania 100 % vo veci žaloby na uloženie povinnosti ospravedlniť sa. Výrokom V. priznal žalovanému nárok na náhradu trov konania 100 % vo veci žaloby na zaplatenie 10.000 eur. Výrokom VI. rozhodol, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku.

2. Svoje rozhodnutie súd právne odôvodnil aplikáciou ustanovenia § 19b ods. 1, 2, 3, § 13 ods. 3 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (v ďalšom texte „Občiansky zákonník“), § 2 ods. 1 písm. ah), § 17 ods. 1, ods. 3 písm. c), ods. 4 písm. d), § 19 ods. 1, § 22 ods. 3 písm. a) zákona č. 131/2010 Z. z. o pohrebníctve v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o pohrebníctve“).

2. 1. Čiastočné zastavenie konania odôvodnil tým, že v priebehu konania žalobca zobral svoju žalobu v účinne späť v rozsahu sumy 40 000 eur, žalovaný súhlasil s čiastočným späťvzatím, preto súd konanie

v časti 40.000 eur zastavil poukazom na ustanovenia § 144, § 145 ods. 2, § 146 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (v ďalšom texte „C. s. p.“).
2. 2. Vecne svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobca sa domáhal uloženia povinnosti žalovanému ospravedlniť sa v denníku Nový Čas a v televízii Markíza zverejnením alebo prečítaním nasledovného textu: „ Dňa 04.03.2017 naša spoločnosť Správa mestského majetku s.r.o., v Skalici ako správca cintorína v Skalici nepravdivo informoval o chybách pohrebnej služby PEKARr s.r.o. v T. pri pohrebe nebohej E. V. dňa XX.XX.XXXX na cintoríne v T., ktorých sa táto pohrebná služba nedopustila a ,že za vzniknuté nedostatky zodpovedal správca cintorína. Za uvedené sa spoločnosť PEKARr s.r.o ospravedlňujeme.“; a uloženia povinnosti žalovanému zaplatiť mu 10 000 eur (po čiastočnom späťvzatí žaloby) ako nemajetkovú ujmu za poškodenie „dobrého mena“ spočívajúceho v nepravdivom tvrdení, že má vinu na neoprávnenom zásahu do hrobového miesta č. XXXX/X/X dňa X.X.XXXX, vo forme realizovania pohrebu nebohej E. V. na cintoríne v T. a uloženia tela nebohej do tohto hrobového miesta a následné preloženie do hrobového miesta č. XXXX/X/X.

2. 3. Súd prvej inštancie z dokazovania vykonaného výsluchom a písomnými vyjadreniami strán sporu, výsluchom svedkov (L. F., J. P., E. Y. (st.), písomnou komunikáciou medzi stranami sporu, faktúrou na sumu 479,80 eura, kópiou článku z denníka Nový čas , výpisom z obchodného registra, vytlačenou stránkou z internetu M. (článok v TV Markíza zo dňa 04.03.2017), zápisnicami Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Skalici zo dňa z 10.05.2017 a z 05.05.2017 (výsluch B. P. a J. P., R. R.), uznesením Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Skalici ČVS: ORP-169/SI-SI-2017 zo dňa 10.07.2017, objednávkou č. 022 zistil žalobca prevádzkuje na cintoríne v T. pohrebnú službu a obec prevádzkuje pohrebisko prostredníctvom žalovaného ako na tento účel zriadenej právnickej osoby v zmysle § 17 ods. 1 zákona o pohrebníctve. Za žalovaného na cintoríne realizuje úkony ich zamestnanec J. P.. Aj z obsahu zmluvy o nájme nebytových priestorov a zabezpečení pohrebných služieb č. 85/2016 zo dňa 31.05.2007 uzavretej medzi sporovými stranami vyplýva pre žalobcu rozsah jeho činnosti a to „zabezpečenie činnosti pohrebnej služby“, nie prevádzkovanie pohrebiska.
2. 4. Z dokazovania vyplynulo, že J. V. si objednal dňa 06.02.2017 u žalobcu pohrebné služby. Nebolo sporným, že J. P., zamestnanec žalovaného označil E. Y. st., zamestnancovi žalobcu za prítomnosti príbuzných nebohej priamo na cintoríne hrobové miesto na vykopanie. Hrob začali kopať popoludní deň pred pohrebom a výkop bol dokončený nasledujúci deň, t. j. v deň pohrebu. Hrob bol vykopaný na mieste, ktoré podľa evidencie žalovaného bolo prenajaté už skôr inej osobe. Sporným medzi stranami bolo, či J. P. už na začiatku hrob nesprávne označil (ako tvrdil žalobca) alebo bol hrob nesprávne vykopaný z dôvodu nesprávnych pokynov zamestnanca žalobcu E. Y. st. (ako to tvrdil žalovaný). Vykonaným dokazovaním súd uzavrel, že žalovaný si ako prevádzkovateľ pohrebiska nesplnil svoju zákonnú povinnosť skontrolovať splnenie požiadaviek v zmysle § 19 ods. 1 zákona o pohrebníctve, preto je aj objektívne zodpovedný za nesprávne vykopaný hrob. V konaní bolo ďalej nesporne preukázané, že po vykopaní hrobového miesta bola nebohá vložená najprv do hrobu na nesprávnom mieste a následne, po ukončení pohrebu, bez vedomia a prítomnosti jej príbuzných bolo telo z nezasypaného hrobu vytiahnuté a premiestnené do iného na rýchlo novo vykopaného hrobu. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že J. P. zastupujúc správcu cintorína (žalovaného) sám zistil ešte pred uložením zostatkov nebohej do prvého hrobu nesprávne vykopanie miesta, avšak príbuzných na to neupozornil. K otázke správnosti výkopu súd prvej ištancie dodal, že z výpovede svedka E. Y. staršieho a z výpovede pána I. (v uznesení Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Skalici, OO PZ Skalica č.k. ČVS:ORP-169/SI-SI-2017 z 10.07.2017; ods. 18 odôvodnenia) vyplynulo, že prvý hrob začal kopať menovaný D. Y. st. na mieste, ktoré mu ukázal J. P.. Vzhľadom na predmet sporu nie je podstatné, na koho príkaz došlo reálne k preloženiu nebohej do novo vykopaného hrobu (D. Y. tvrdil, že konal na pokyn J. P., tento to popieral), preto súd túto spornosť v konaní neriešil.

2. 5. Z vyjadrenia svedka J. P. súd zistil, že sa dva krát vyjadroval redaktorke denníka Nový Čas k predmetnej veci. Z obsahu článku s názvom „Šok pre rodinu zo T.“ nevyplýva, že by sa žalovaný vyjadroval k osobe žalobcu, jediný, kto sa vyjadril na adresu žalobcu, bol zať nebohej. Týmto článkom preto žalobca nepreukázal svoje tvrdenie, že by mu v ňom žalovaný ublížil, očiernil jeho meno či povesť. Z obsahu druhého článku denníka Nový Čas jasne vyplýva vyjadrenie žalovaného ako správcu cintorína v T., že tento ako vinných označil pracovníkov pohrebnej služby a dokonca prezentuje, že „pohrebné služby si chybu uvedomujú a celú záležitosť chcú riešiť“. Vo vysielaní televízie Markíza dňa 04.03.2017 sa žalovaný ako správca cintorína vyjadril, že „zlyhal ľudský faktor zamestnanca pohrebnej služby, ktorá si priznala svoju chybu“. Z uvedeného vyplýva, že za vinníka označil pohrebnú službu a keďže sa jednalo o cintorín v T., kde je viac ako 10 rokov tá istá pohrebná služba, bolo jasné, že ide o pohrebnú

službu aktívnu na T. cintoríne, t.j. o žalobcu. Žalovaný ako správca cintorína prostredníctvom J. P. v celoslovenskom denníku aj v celoslovenskom televíznom vysielaní označil žalobcu za vinníka chyby. Označením žalobcu (pohrebné služby) za vinníka, poskytol žalovaný médiám nepravdivú informáciu o tom, kto zapríčinil nesprávne vykopané hrobové miesto, ide preto o neoprávnený zásah a z tohto dôvodu súd vyhovel žalobe v časti ospravedlnenia.

2. 6. Žalobca nepoprel, že ako subjekt poskytujúci pohrebné služby ich poskytuje doposiaľ v rozsahu 100 % všetkých pohrebov v T.. Nepreukázal svoje tvrdenie, že stratil klientov v súvislosti s vyjadreniami v médiách.

2. 7. Súd skúmal vychádzajúc analogicky z § 13 ods. 3 Občianskeho zákonníka závažnosť vzniknutej nemajetkovej ujmy a okolnosti, za ktorých došlo k k neoprávnenému zásahu do mena a dobrej povesti právnickej osoby. Priznanie zadosťučinenia v peniazoch predpokladá splnenie zákonom kvalifikovaných podmienok, t.j.: a) ak morálne zadosťučinenie sa javí v konkrétnom prípade nepostačujúce, b) neoprávneným zásahom došlo k zníženiu dobrej povesti právnickej osoby alebo jej vážnosti v spoločnosti v značnej miere, či poškodeniu názvu. Súd posudzoval závažnosť nemajetkovej ujmy so zreteľom na jej intenzitu, rozsah, ohlas a dĺžku jej trvania. Vychádzal z toho, že nie každý neoprávnený zásah do práv chránených subjektov je spôsobilý privodiť ujmu, neoprávnený zásah preto posudzoval s prihliadnutím na prostredie, v ktorom k zásahu došlo; na subjekt zásahu; objekt zásahu; na obsah zásahu; pokiaľ spočíval v skutkových tvrdeniach; na intenzite a ostatných okolnostiach, za ktorých bol vykonaný. Súd vyjadrenie žalovaného zastúpeného J. P. vyhodnotil ako neoprávnený zásah do dobrej povesti a dobrého mena žalobcu, avšak nie takým závažným spôsobom, ktorý by mal obmedzovať jeho budúce podnikateľské aktivity v poskytovaní pohrebných služieb spoločnosti a ovplyvniť kvalitu výkonu jeho služieb. Konaním žalovaného nebol zistený žiadny taký zásah, ktorý by smeroval k zníženiu dobrej povesti žalobcu alebo ktorý by ohrozil jeho postavenie a uplatnenie v spoločnosti. Súd tak ustálil, že žalobca neuniesol dôkazné bremeno, že by vôbec v nejakej miere (nie to ešte v značnej) bola znížená jeho dobrá povesť (názov) či už ako právnickej osoby alebo konkrétnej pohrebnej služby, vážnosť v spoločnosti. Práve naopak svedeckými výpoveďami svedkov mal súd preukázané, že napriek dvom vyjadreniam J. P. v médiách žalobcovi nebola odňatá licencia, naďalej má so žalovaným uzatvorenú zmluvu o nájme nebytových priestorov a zabezpečení pohrebných služieb a naďalej vykonáva na cintorínoch v T. všetky pohreby. Pozostalí po nebohých žalobcovi ako pohrebnej službe aj naďalej dôverujú a na inú pohrebnú služby sa neobracajú. Súd prvej inštancie konštatoval, že žalovaný podal trestné oznámenie, trestné stíhanie voči žalobcovi však bolo zastavené. Pozostalí po nebohej E. V. sa žalobou voči žalobcovi a žalovanému (ako žalovaným v 1. a 2. rade) domáhajú zaplatenia sumy 10.000 eur titulom nemajetkovej ujmy, predmetné konanie nie je doposiaľ skončené. Vzhľadom na vyššie uvádzané skutočnosti súd prvej inštancie žalobu zamietol v časti uloženia povinnosti žalovanému zaplatil žalobcovi nemajetkovú ujmu v peniazoch vo výške 10.000 eur.

2. 8. Súd prvej inštancie zamietol žalobu aj v časti, ktorou sa žalobca domáhal určenia, že „za vzniknuté nedostatky zodpovedal správca cintorína“ z dôvodu, že žalobca presne nešpecifikoval nedostatky.

2. 9. Pri rozhodovaní o trovách konania súd vychádzal z toho, že žalobca si v žalobe uplatnil dva samostatné nároky s dvomi rozdielnymi druhmi plnenia, bol v konaní úspešným len v jednom, preto súd osobitne rozhodol o náhrade trov konania pri každom jednom uplatnenom nároku v zmysle § 255 ods. 1 C. s. p.. Žalobca bol neúspešným vo veci žaloby o zaplatenie sumy 10 000 eur, preto súd priznal žalovanému nárok na náhradu trov konania 100 %. Žalobca bol úspešným vo veci žaloby na uloženie povinnosti ospravedlniť sa, preto mu súd priznal nárok na náhradu trov konania 100%. V rámci žiadosti o ospravedlnenie žalobca žiadal určiť, že žalovaný je vinný, v ktorej časti bola žaloba zamietnutá. Súd si zamietnutie v tejto časti vyhodnotil ako zamietnutie v nepatrnej časti, preto žalobcovi priznal náhradu trov konania 100 % vo veci žaloby na ospravedlnenie.

3. Proti výrokom III. a V. napadnutého rozsudku podal včas odvolanie žalobca.

3. 1. Vo svojom odvolaní dôvodil tým, že súd prvej inštancie - ako vyplýva z odôvodnenia napadnutého rozsudku - mal za preukázané poškodenie dobrého mena žalobcu konaním žalovaného. Napriek tomu súd uzatvára, že žalobca neuniesol dôkazné bremeno v tom, že by došlo k poškodeniu jeho mena v zmysle jeho dobrej povesti alebo vážnosti v spoločnosti. V tomto smere potom treba konštatovať, že došlo ku kontradiktórnemu rozhodnutiu. Ak súd na jednej strane akceptuje, že došlo verejno -

komunikačnými prostriedkami k poškodeniu dobrého mena žalobcu v spoločnosti s tým, že boli uvedené o nej nepravdivé skutočnosti a dokonca uložil žalovanému povinnosť za toto sa ospravedlniť v týchto verejno - komunikačných prostriedkoch, tak potom je zrejmé, že celá verejnosť sa dozvedela mylné informácie, ktoré znižovali vážnosť a dôveryhodnosť žalobcu v spoločnosti bez ohľadu na to, či to malo alebo nemalo dopad na jeho majetkové, zárobkové schopnosti. Žalobca poukázal na skutočnosť, že je členom asociácie pohrebných spoločnosti, ktorá túto vec dokonca prejednávala na spoločnom sedení a všetky tieto spoločnosti sa z verejno - právnych prostriedkov dozvedeli, že práve žalobca mal byť ten, kto si neplní svoje povinnosti a má nezodpovedný prístup k výkonu svojej profesie. Do dnešného dňa v tomto smere nebola zjednaná nijaká náprava. Je pravdou, že v podstate v danom regióne je žalobca jedinou pohrebnou spoločnosťou, a teda prevažná väčšina záujemcov nemá záujem, napriek uvedeným negatívnym informáciám oslovovať iné spoločnosti, pretože by sa im takéto služby značne predražili, vzhľadom na vzdialenosť atď.. Preto sa obracali občania z tohto regiónu v požadovaní služieb naďalej predovšetkým na žalobcu.

3. 2. Žalobca uviedol, že hneď na prvom pojednávaní navrhol súdny zmier so žalovaným, v rámci ktorého znížil svoju požiadavku na náhradu nemajetkovej ujmy na sumu 10.000 eur, s čím dokonca žalovaný súhlasil a vyžiadal si čas na prejednanie veci vo vedení spoločnosti. Napokon k uzavretiu mimosúdneho zmieru nedošlo a na poslednom pojednávaní, keď žalobca znižoval požadovanú výšku sumy na náhradu nemajetkovej ujmy, opätovne právny zástupca žalovaného nenavrhoval túto požiadavku žalobcu zamietnuť, ale naopak súhlasil s jej zníženým z 50.000 eur na 10.000 eur. Je teda zrejmé, že aj sám žalovaný si uvedomil, že takáto náhrada spôsobenej ujmy nemajetkového charakteru, by právom žalobcovi patrila. Žalobca zdôraznil, že je stranou, ktorá je žalovaná v inom spore rodinou nebohej, ktorá bola omylom pochovaná do iného hrobu. Žalobca je tak sústavne ohrozený na svojich majetkových právach i na právach vo vzťahu k dobrému menu v spoločnosti. Rodina nebohej, ktorá bola, vinou žalovaného v tejto veci, nesprávne pochovaná, totiž sústavne vyžaduje ospravedlnenie a náhradu minimálne 10.000 eur práve od žalobcu v tejto veci.

3. 3. Žalobca žiadal odvolaním napadnuté časti rozsudku prvej inštancie zrušiť, žalovanému žiadnu náhradu trov konania nepriznať a rozhodnúť o tom, že žalovaný je povinný žalobcovi uhradit' nemajetkovú ujmu vo výške 10.000 eur, všetko do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia. Rovnako by malo byť povinnému uložené, aby sa ospravedlnenia uverejnili v rovnakom vysielacom čase a na rovnakých miestach v tlači, ako boli uverejnené klamlivé informácie.

4. Žalovaný sa k podanému odvolaniu písomne nevyjadril.

5. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 C. s. p.), po zistení, že odvolanie proti rozsudku bolo podané včas (§ 362 ods. 1 C. s. p.), oprávnenou stranou (§ 359 C. s. p.), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 1 C. s. p.), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 363 C. s. p.) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. f) C. s. p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a 380 C. s. p.), vychádzajúc zo skutkového stavu zisteného súdom prvej inštancie bez potreby zopakovania či doplnenia dokazovania (§ 383 a § 384 C. s. p.), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C. s. p. á contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je čiastočne dôvodné, v dôsledku čoho napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie použitím ustanovenia § 388 C. s. p. zmenil.

6. Predmetom konania vedeného na súde prvej inštancie bola žaloba, ktorou sa žalobca domáhal voči žalovanému uloženia povinnosti ospravedlniť sa v denníku Nový Čas a v televízii Markíza zverejnením alebo prečítaním nasledovného textu: „ Dňa 04.03.2017 naša spoločnosť Správa mestského majetku s.r.o., v Skalici ako správca cintorína v Skalici nepravdivo informoval o chybách pohrebnej služby PEKARr s.r.o. v Skalici pri pohrebe nebohej E. V. dňa XX.XX.XXXX na cintoríne v T., ktorých sa táto pohrebná služba nedopustila a za vzniknuté nedostatky zodpovedal správca cintorína. Za uvedené sa spoločnosti PEKARr s.r.o ospravedlňujeme.“ Žalobca sa domáhal aj uloženia povinnosti žalovanému zaplatiť mu 10 000 eur (po čiastočnom späťvzatí žaloby) ako primeraného zadosťučinenia za poškodenie dobrého mena spočívajúceho v nepravdivom tvrdení, že má vinu na neoprávnenom zásahu do hrobového miesta č. XXXX/X/X dňa XX.XX.XXXX, vo forme realizovania pohrebu nebohej E. V. na cintoríne v T. a uloženia tela nebohej do tohto hrobového miesta a následné preloženie do hrobového miesta č. XXXX/X/X.

7. Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti postupu a rozsudku súdu prvej inštancie v napadnutom výroku III., ktorým žalobu zamietol v časti, ktorou sa žalobca v texte ospravedlnenia domáhal aj slovného spojenia „za vzniknuté nedostatky zodpovedal správca cintorína“ a v časti uloženia povinnosti žalovanému zaplatiť žalobcovi primerané zadosťučinenie v peniazoch vo výške 10.000 eur. Odvolací súd je v zmysle ustanovenia § 379 C. s. p. viazaný rozsahom odvolania. Žalobca sa odvolal voči zamietajúcemu výroku - ako vyplýva z odôvodnenia odvolania, tej jeho časti, ktorou nebolo priznané primerané finančné zadosťučinenie, keď poukazoval na skutočnosti zakladajúce tento jeho nárok. Preskúmavajúc odvolanie sa preto odvolací súd zameral na zistenie, či je nárok žalobcu na primerané zadosťučinenie v peniazoch dôvodný. Odvolací súd preskúmal aj napadnutý závislý výrok o trovách konania.

8. Odvolací súd preskúmaním spisového materiálu zistil, že súd prvej inštancie vykonal vo veci dokazovanie v dostatočnom rozsahu, preberá preto súdom prvej inštancie zistený skutkový stav. So závermi, ku ktorým dospel súd prvej inštancie v časti nároku na primerané zadosťučinenie v peniazoch sa odvolací súd nestotožňuje a konštatuje, že výsledky vykonaného dokazovania nesprávne vyhodnotil. V preskúmavanej veci tak nie sú splnené podmienky na potvrdenie napadnutého rozsudku, pretože tento v napadnutých častiach nie je vecne správny, nie sú dané ani dôvody pre zrušenie rozhodnutia taxatívne vymenované v ustanovení § 389 C. s. p..

9. Podľa ustanovenia § 388 C. s. p. odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

10. Podľa § 19b ods. 2 Občianskeho zákonníka pri neoprávnenom použití názvu právnickej osoby sa možno domáhať na súde, aby sa neoprávnený užívateľ zdržal jeho užívania a odstránil závadný stav; možno sa tiež domáhať primeraného zadosťučinenia, ktoré sa môže požadovať aj v peniazoch.

11. Podľa § 19b ods. 3 Občianskeho zákonníka odsek 2 platí primerane aj pre neoprávnený zásah do dobrej povesti právnickej osoby.

12. Z preskúmavaného rozsudku odvolací súd zistil, že súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalovaný neoprávnene zasiahol do dobrej povesti žalobcu uvedením nepravdivých tvrdení v celoštátnych médiách - denníku Nový Čas a vo vysielaní televízie Markíza, uložil preto žalovanému povinnosť ospravedlniť sa žalobcovi. Text ospravedlnenia je uvedený vo výroku II. napadnutého rozsudku, tento výrok odvolaním napadnutý nebol, odvolací súd sa preto znením textu ospravedlnenia nezaoberal. Vo vzťahu k primeranému zadosťučineniu v peniazoch, ktorého sa žalobca domáhal, súd prvej inštancie konštatoval, že neoprávnený zásah do dobrej povesti žalobcu nebo takej intenzity, že by prišlo k obmedzeniu budúcich podnikateľských aktivít v poskytovaní pohrebných služieb spoločnosti a ovplyvneniu kvality výkonu jeho služieb. Nešlo o taký zásah, ktorý by smeroval k zníženiu dobrej povesti žalobcu alebo ktorý by ohrozil jeho postavenie a uplatnenie v spoločnosti. Súd prvej inštancie tak ustálil, že žalobca neuniesol dôkazné bremeno, že by vôbec v nejakej miere bola znížená jeho dobrá povesť či už ako právnickej osoby alebo konkrétnej pohrebnej služby, vážnosť v spoločnosti. Súd mal naopak preukázané, že napriek dvom vyjadreniam J. P. v médiách, žalobcovi nebola licencia odňatá, naďalej má so žalovaným uzatvorenú zmluvu o nájme nebytových priestorov a zabezpečení pohrebných služieb a naďalej vykonáva na cintorínoch v T. všetky pohreby. Žalovaný podal trestné oznámenie, trestné stíhanie voči žalobcovi bolo však zastavené. Súd prvej inštancie tiež zistil, že pozostalí po nebohej E.V. sa žalobou voči žalobcovi a žalovanému domáhajú zaplatenia sumy 10.000 eur titulom nemajetkovej ujmy, konanie nie je doposiaľ skončené. S poukazom na uvedené dôvody súd prvej inštancie žalobu zamietol v časti uloženia povinnosti žalovanému zaplatil žalobcovi primerané zadosťučinenie v peniazoch.

13. Odvolací súd na rozdiel od súdu prvej inštancie dospel k záveru, že morálne zadosťučinenie formou ospravedlnenia vzhľadom k okolnostiam veci nie je postačujúce a je namieste priznať aj majetkovú satisfakciu formou primeraného zadosťučinenia v peniazoch. Z vykonaného dokazovania mal odvolací súd za jednoznačne preukázané, že prišlo k neoprávnenému zásahu do dobrej povesti žalobcu a vznikla mu tým ujma v nemajetkovej sfére. Zo samotného pojmu nemajetková ujma vyplýva, že sa nevyžaduje vznik ujmy v majetkovej sfére, teda nie je významné, či prišlo k poklesu zákaziek, úbytku klientely, či inej škode. Dôležité je, že žalobca musel znášať dôsledky zverejnenia nepravdivých informácií týkajúcich sa jeho osoby v celoštátnych médiách. Tieto dôsledky spočívali v spochybnení odbornosti

a serióznosti žalobcu v odborných kruhoch, keď sa tvrdeným konaním žalobcu zaoberala asociácia pohrebných služieb, dôsledky pretrvávajú aj tým, že žalobcu žalujú príbuzní nebohej E. V. o ochranu osobnosti a náhradu nemajetkovej ujmy, konanie nie je doposiaľ skončené. Žalobca bol vykreslený v negatívnom svetle v celoštátnych najsledovanejších médiách - denníku Nový Čas a televízii Markíza. Pri posudzovaní primeranosti výšky náhrady nemajetkovej ujmy však odvolací súd nemohol vziať do úvahy výšku náhrady, ktorej sa príbuzní domáhajú voči žalobcovi v inom konaní (ako navrhol žalobca v odvolaní), pretože sa v preskúmavanom prípade nejedná o náhradu škody, naviac uvedené konanie o ochranu osobnosti ešte nie je ukončené, teda jeho výsledok je neznámy.

14. Odvolací súd v tejto súvislosti analogicky poukazuje aj na ustálenú súdnu prax, v zmysle ktorej ak k neoprávnenému zásahu do osobnostných práv fyzickej osoby dôjde televíznym vysielaním, treba vždy vychádzať z toho, že mal širokú publicitu a v podstate zakladá nárok oprávnenej osoby domáhať sa náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch. Najvyšší súd SR v rozsudku sp. zn. 6 Cdo 7/2010 z 10. augusta 2011 konštatoval, že v rámci tzv. satisfakčnej žaloby za neoprávnený zásah do dobrej povesti právnickej osoby sa možno domáhať satisfakcie morálnej (najčastejšie vo forme ospravedlnenia) a satisfakcie majetkovej (v peniazoch). Tieto nároky sa navzájom nevylučujú a môžu byť uplatnené súčasne. Výslovným kritériom, ktoré zákon ustanovuje pre poskytnutie zadosťučinenia (nerozlišujúc jeho formu), je primeranosť tejto satisfakcie. Z pojmu primeranosť možno vyvodiť, že súdu je daná možnosť postupovať individuálne, hodnotiť a posudzovať okolnosti konkrétneho zásahu, prípadne určiť ďalšie kritériá na posúdenie každého prípadu. Súd má teda možnosť voľnej úvahy pre rozhodnutie, či za primerané bude považovať len morálne alebo len finančné zadosťučinenie alebo obe tieto formy.

15. S poukazom na uvedenú argumentáciu odvolací súd dospel k záveru, že primeraným je aj finančné zadosťučinenie, výšku ktorého ustálil v sume 1.000 eur. K takejto výške zadosťučinenia odvolací súd dospel vyhodnotením okolností zásahu, pričom bral do úvahy skutočnosť, že finančné zadosťučinenie nemá byť kompenzáciou za prípadný vznik škody, ale je zvýraznením skutočnosti, že žalovaný svojím neoprávneným konaním poškodil dobrú povesť žalobcu. Cieľom primeraného finančného zadosťučinenia je tak dovŕšenie ochrany porušeného práva žalobcu. Finančné zadosťučinenie v sume 1.000 eur je tak podľa odvolacieho súdu primeraným.

16. Vychádzajúc z vyššie uvedeného odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil postupom podľa § 388 ods. C. s. p. tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

17. K odvolacej námietke žalobcu, podľa ktorej žalovanému malo byť uložené, aby sa ospravedlnenia uverejnili v rovnakom vysielacom čase a na rovnakých miestach v tlači, ako boli uverejnené klamlivé informácie, odvolací súd uvádza, že touto námietkou sa nezaoberal, pretože uvedený text nebol súčasťou žalobného návrhu a teda ani odvolaním napadnutého zamietajúceho výroku.

18. O nároku na náhradu trov prvoinštančného konania odvolací súd rozhodol postupom podľa ustanovenia § 396 ods. 2 C. s. p. v spojení s ustanovením § 255 ods. 1 C. s. p. a pretože zmenil rozhodnutie súdu prvej inštancie rozhodol aj o nároku na náhradu trov konania na súde prvej inštancie. Nie je správna úvaha súdu prvej inštancie, že žalobca si v žalobe uplatnil dva samostatné nároky s dvomi rozdielnymi druhmi plnenia (ospravedlnenie a primerané zadosťučinenie v peniazoch), pričom bol v konaní úspešným len v jednom. V konaní vo veciach ochrany mena a dobrej povesti právnickej osoby tvorí žalobný návrh o nároku na morálnu satisfakciu (ospravedlnenie) a primerané zadosťučinenie ako finančnú satisfakciu za neoprávnený zásah, jeden celok. Nie je teda správne rozdeľovať nárok na náhradu trov konania na samostatný nárok spájajúci sa s ospravedlnením a samostatný nárok na finančné primerané zadosťučinenie. Je potrebné vychádzať z hmotného ustanovenia - § 19b ods. 2, 3 Občianskeho zákonníka, ktoré spája s neoprávneným zásahom do dobrej povesti právnickej osoby primerané zadosťučinenie, ktoré môže byť morálne formou ospravedlnenia a môže mať aj formu peňažnú - jedná sa teda o jeden spoločný nárok vychádzajúci z neoprávneného zásahu. Odvolací súd preto na rozdiel od súdu prvej inštancie konštatuje, že žalobca bol v konaní pred súdom prvej inštancie úspešný v celom rozsahu, pretože súd prvej inštancie mu priznal zadosťučinenie formou ospravedlnenia. V zmysle § 255 ods. 1 C. s. p. mu preto patrí nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

19. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 C. s. p. v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 C. s. p., a plne úspešnému žalobcovi priznal nárok na náhradu

trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. Odvolací súd tu dodáva, že výška priznaného primeraného zadosťučinenia závisela od úvahy odvolacieho súdu.

20. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie vydal pomerom hlasov 3:0, t.j. jednomyseľne (§ 393 ods. 2 C. s. p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 420 C. s. p.).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak
a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).
Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,
a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne(§ 421 ods. 1 C. s. p.).
Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C. s. p.).
Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak
a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C. s. p.).
Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C. s. p.).
Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.).
Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.).
Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C. s. p.).
Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C. s. p.).
V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).
Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C. s. p.).
Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je
a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a

ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C. s. p.).
Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C. s. p.).
Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 C. s. p.).
Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 C. s. p.).
Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C. s. p.).
Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 C. s. p.).
Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C. s. p.).
Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C. s. p.).
V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C. s. p.).